

1811.

Z Vlachovic

Ro - zma - rýn, ro - zma - rýn, ro - zma - rý - no - vé ho - ry, po - pu - ščal sy - ne - ček če - rve - né
vo - ly po nich, po - pu - ščal sy - ne - ček če - rve - né vo - ly po nich.

Rozmarýn, rozmarýn,
rozmarýnové hory,
[: popuščal syneček
červené voly po nich. :]

Popuščal, popuščal,
nemohl jich polapat,
moselo děvčátko,
ja, moselo zaplakat.

1812. (*Nápěv předešlý*)

Z Kněždubu

Šuhajkovo pérko
visí přes raménko,
naprav mně ho, naprav,
súsedova dcérko.

Bude-li rozmarýn,
já ti ho napravím,
bude-li pérečko,
temu nerozumím.

1813.

Z Bohutic

Vedle našich u sósé-dó je syne-ček, on mě bu-de chtět, on mě bu-de v zahraděcce ma-dě-rá-nek plet.

Vedle našich u sósé-dó je syneček,
on mě bude chtět,
[: on mě bude v zahraděcce :]
maděránek plet.

1814.

Od Brna

Zdá - lo se mně dne-ska v no - ci, že sem vi - la vě - ne - ček, vě - ne - ček ro-
zma - ry - no - vý, že je můj sy - ne - ček ho - dný, on přin-de k nám, já mu ho dám na hla - vu.

[: Zdálo se mně dneska v noci, že sem vila věneček, :]
věneček rozmarynový, že je můj syneček hodný,
on přinde k nám, já mu ho dám na hlavu.

789. LÁSKA, DĚVA, ŽENA

1815.

A můj mi - lí šo - ha - jín - ku, má ma-měn - ka ká - za - la, dyž ty přin - deš